

LA POESIA COMPLETA DE DAMIÀ HUGUET

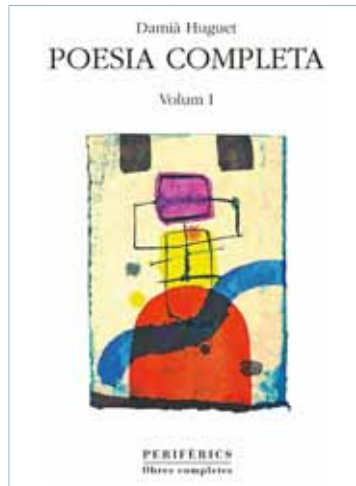
Al llarg dels anys, en els versos d'Huguet s'hi anaren combinant el to confessional i descarnat i l'ocurrència autoirònica i desmitificadora, el paisatge atàvic mallorquí i el paisatge urbà i mític de París, l'entusiasme de l'espectador mitòman i innocent i la saviesa clarivident del cinèfil...

Text: **Pere Antoni Pons**
dantesllobina@hotmail.com

En l'extensa i interessant introducció que encapçala el segon volum de l'obra poètica completa de Damià Huguet (Campos, 1946-1996), Sebastià Alzamora, que ha estat l'encarregat de rescatar els materials inèdits i que ha tengut cura de la present edició, reproduceix diversos fragments d'una entrevista que l'any 1995 va realitzar ell mateix al poeta campaner i que va aparèixer publicada a la revista *Lluc*.

En un d'aquests fragments, Huguet fa una lúcida -i generacionalment representativa- reflexió sobre les complicades condicions socio-culturals que marcaren els seus inicis com a escriptor: "Els inicis de la meua obra es fonamenten en la més absoluta precarietat cultural: posats a desconèixer, desconèixiem noms tan fonamentals de la nostra cultura com n'Ausiàs March. Però teníem aquell

afany d'innovar, d'oferir propostes de llenguatges poètics nous, conformes al nostre

temps... Tots vam fer el que podíem, partint sempre d'una premissa clara: que no podíem fer concessions. Si les feïem, la poesia mallorquina no podia sortir de la situació d'estancament en què es trobava des de la Renaixença: en Blai Bonet, en Jaume Vidal, en Llompart, havien donat una primera passa; ara, calia que nosaltres no tornàssim enrere, de cap manera".

La cita és un pèl llarga, però crec que valia la pena reproduir-la gairebé sencera perquè defineix perfectament l'actitud creativa de la generació de poetes, novel·listes i artistes plàstics dels 70, de la qual

Huguet n'és un dels màxims representants. Aquella actitud es podria condensar en una doble fórmula: si no disposes de mitjans, posa-hi ganes i energia; si no et donaren una educació cultural sòlida, posa-hi molta imaginació, una set

d'aprendre pel teu compte i tot l'atreviment que puguis. En termes intel·lectuals i artístics, i, en menor mesura, en termes ideològics, aquella generació va aconseguir el que semblava gairebé impossible: posar Mallorca al dia, homologar el que aquí es feia i es pensava al que es feia i es pensava arreu del món. I, tot això, a pesar dels foscos impediments que representava haver de lluitar o su-

perar la dictadura franquista. Damià Huguet va estimular aquesta actitud generacional des del seu doble vessant d'editor i de poeta.

Exigent i rigorós, però torrencial i prolífic, Damià Huguet va publicar, en vida, desset llibres de poesia. I, en morir prematurament, encara va deixar set reculls inèdits. En aquesta edició que ha preparat Perifèrics -dos volumassos imponents-, per fi els lectors tenen tota l'obra del poeta campaner a l'abast. Tot i que les incorporacions no aporten cap novetat (ni temàtica ni estilística) respecte de l'obra editada, sí que li donen encara més envergadura, en fan més densa i substancial la coherència, aprofundeixen el sentit de les diferents etapes.

Vista en conjunt, es pot dir que la poesia de Damià Huguet és una poesia construïda a partir de contrastos que, en última instància, acaben sent harmònics en la seva

Si no disposes de mitjans, posa-hi ganes i energia; si no et donaren una educació cultural sòlida, posa-hi molta imaginació

violència. Al llarg dels anys, en els versos d'Huguet s'hi anaren combinant el to confessional i descarnat i l'ocurrència autoirònica i desmitificadora, el paisatge atàvic mallorquí i el paisatge urbà i mític de París, l'entusiasme de l'espectador mitòman i innocent i la saviesa clarivident del cinèfil expert, la veu amarga de l'home rude i esquerp i la veu timbrada i sensible de l'home emotiu i apassionat, el verb tumultuós dels poemes més exaltats, discursius i whitmanians i l'escopinada lírica dels poemes més breus i esmolats, el realisme dur del món de la pagesia -pells enduredes, el call d'una mà convertit en moral i en metafísica- i l'estirabot provocador i sofisticat del surrealisme, l'erotisme rabiós i incandescent i la proclama encesa del ciutadà militant, el llenguatge exuberant i el temperament eixut i la moral neta... Sense concessions.

Aquests dos volums de *Poesia Completa* confirmen que Damià Huguet és un dels noms més personals de la poesia catalana de la segona meitat del segle XX.

Poesia completa (2 volums)
Damià Huguet

Editorial Perifèrics, Palma, 2008
500 i 459 Pàg / 36 € cada volum

EINES VITALS PER A NENS

Text: **Sebastià Bennasar**
ballaruga@hotmail.com

Estela, grita muy fuerte! és el títol del llibre que està destinat a marcar un punt d'inflexió en la literatura infantil recent. No només pel tema que tracta, el abusos sexuals a menors, sinó per la manera com ho fa: amb una sensibilitat molt especial, un llenguatge molt acurat i unes il·lustracions del tot fascinants que confirmen que, avui dia, els llibres infantils passen per un moment molt dolç, com a mínim pel que fa a propostes estètiques de primer ordre.

El llibre ha estat editat per l'editorial Fineo en la seva línia infantil i l'autora n'és Isabel Olid, professora de la Universitat Autònoma

de Barcelona i traductora, mentre que la il·lustradora és Martina Vanda, que hi ha realitzat un treball artístic de gran magnitud. La traducció al castellà de l'original català és de Joanaina Font i la pròpia autora, i per aquests misteris editorials del nostre país ha aparegut primer en castellà. L'edició catalana està en marxa i tot fa pensar que dins el primer trimestre del 2009 veurà la llum.

El text em sembla molt interessant per ajudar a prevenir els abusos sexuals als infants, perquè arriba fins allà on es pot arribar. Sempre m'heu sentit abominar de la literatura juvenil (penso que allà on hi hagi els grans clàssics del segle XIX amb *L'illa del tresor* en el centre del cànon que es llevin tots aquests pseudoautors a la manera de Jordi Sierra), però en canvi em mereixen molt de respecte els bons autors de literatura infantil. I no tenc cap mena de dubte que estam al davant del naixement d'una bona autora de lite-

Olid combina amb mestria la tendresa més absoluta (és genial el viatge en forma de dofí d'Estela per dins les canonades de la casa) amb el missatge de prevenció que arriba de manera clara

ratura d'aquest tipus -ja veurem si continuarà o no la seva trajectòria, aquesta és una altra qüestió.

I Olid és bona per un aspecte que considero cabdal: parla sense embuts d'un tema que a mares, pares i educadors en general ja posen en sobreavís, en estat de prevenció absoluta. I això és bo. Jo no tenc fills, però si en tingués no dubtaria gens a deixar al seu abast aquest conte. Olid combina amb mestria la tendresa més absoluta (és genial el viatge en forma de dofí d'Estela per dins les canonades de la casa) amb el missatge de prevenció que arriba de manera clara i directa: davant les agressions s'ha de respondre, i és responsabilitat nostra, de tots els que educam, posar a l'abast dels me-

nors el màxim de recursos possibles per evitar la seva indefensió.

Ja us ho dic, jo el regalaria sense cap mena de problemes perquè aquest és un conte intel·ligent, i als infants sovint els hem de tractar com allò que són, éssers molt intel·ligents als quals els hem de donar explicacions creïbles, lògiques i certes sobre la realitat del món on viuen. Un món que tots voldríem que fos per a ells el més idíl·lic i utòpic possible, però davant del qual els hem de prevenir per si aquesta utopia no fos realitzable. Per això crec que és important aquest llibre, perquè tots els temes han d'estar ben presents en la coeducació entre infants i adults.

A més, la seva estètica és bellissi-

ma. Martina Vanda ha fet una feina molt encertada, molt respectuosa i d'una plasticitat brutal. Tots aquells que estimam la il·lustració infantil, podem saber del cert que tenim a les nostres mans un llibre que també és una petita obra d'art. La sensibilitat és una de les claus d'una obra que pot convertir-se, sense cap mena de dubte, en un fantàstic regal de Nadal. Ja us dic jo que serà molt més útil que qualsevol giny electrònic que segresta la imaginació dels nens per ensenyar-los únicament a matar. Benvingudes doncs, Estela, Isabel i Martina, i bona sort a l'editorial Fineo en aquesta singladura ben especial que els està duent a conformar un catàleg d'allò més interessant.

Estela, grita muy fuerte!

Isabel Olid i Martina Vanda

Editorial Fineo, Mèxic-Madrid, 2008
22 Pàg / 14 €